

בית משפט לתביעות קטנות בראשון לציון

ת"ק 10-12-45100 פלדמן נ' נטוויז'ן

בפני כב' השופטת איטה נחמן

עו"ד אבישי פלדמן

תובעים

נגד

013 נטוויז'ן

נתבעים

פסק דין

1

2

3 1. בפני תביעה כספית בסך 10,000 ₪ בגין משלוח דואר פרסומי, בהתאם להוראות סעיף 30 א'

4 בחוק התקשורת (בזק ושידורים) התשמ"ב – 1982 (להלן: "חוק התקשורת").

5

6

טענות הצדדים בתמצית

7

8 2. התובע, עו"ד במקצועו, טוען כי הנתבעת שלחה אליו דואר פרסומי לכתובת הדואר

9 האלקטרוני שלו (דוא"ל), וזאת מבלי לקבל את הסכמתו מראש, כנדרש על פי החוק, אף לא

10 לאחר שביקש מספר פעמים להסיר את כתובתו מרשימת התפוצה של הנתבעת, וזאת פעם

11 אחת באמצעות לחיצה על קישור מתאים שהופיע בתחתית הפרסומים שבעקבותיה

12 התקיימה שיחה טלפונית עם נציגת הנתבעת, ופעם נוספת באמצעות לחיצה נוספת על

13 הקישור הנ"ל כחודש ימים לאחר מכן. משהמשיכו להגיע דברי פרסום לכתובת הדוא"ל של

14 התובע נשלחו על ידו שני מכתבים לנתבעת מיום 20.9.10 ומיום 4.11.10 שבהם ביקש שוב

15 להפסיק את משלוח הדואר הפרסומי, ולאחריהם נשלחה אליו הודעת פרסומת נוספת. בכל

16 אלה הפרה הנתבעת, לטענת התובע, את סעיף 30 א' בחוק התקשורת ועל כן עליה לפצותו על

17 פי החוק.

18

19 3. הנתבעת טוענת כי היא שלחה לתובע דואר פרסומי כדין. לטענתה, בבקשותיו להפסיק את

20 משלוח הדואר הפרסומי, התובע לא ציין כי ברשותו שני מנויים, מנוי עסקי ע"ש משרד

21 עוה"ד כהן ויצחק קימחי (להלן: "משרד עוה"ד") ומנוי פרטי ע"ש התובע. בכך מנע התובע

22 מהנתבעת מידע בדבר קיום המנוי הפרטי ולפיכך המשיך לקבל דואר פרסומי. הנתבעת

23 מוסיפה וטוענת כי שני המנויים, העסקי והפרטי, נפתחו טרם כניסת התיקון בחוק

בית משפט לתביעות קטנות בראשון לציון

ת"ק 10-12-45100 פלדמן נ' נטוויז'ן

1 התקשורת (סעיף 30 א') לתוקף. בסמוך לכניסתו הודיעה הנתבעת לבעלי שני המנויים על
2 זכותם לסרב לקבל דואר שיווקי זאת על גבי החשבונית החודשית. מכאן, לטענת הנתבעת,
3 שהדואר הפרסומי נשלח לתובע כדין ודין תביעתו להידחות.

המסגרת הנורמטיבית

7 .4. התובע סומך תביעתו על הפרת סעיף 30א' בחוק התקשורת, אשר הוסף בתיקון 40,
8 התשס"ח-2008 וזכה לכינוי "חוק הספאס".

10 .5. הסעיף קובע כי חל איסור על המפרסם לשלוח דבר פרסומת לנמען, בין היתר, באמצעות
11 דואר אלקטרוני (דוא"ל), ללא קבלת הסכמה מפורשת מראש ובכתב של הנמען [סעיף 30 א'
12 (ב) בחוק התקשורת].

14 .6. עוד קובע הסעיף כי מפרסם רשאי לשגר דבר פרסומת כאמור בסעיף 30 א'(ב), אף אם לא
15 התקבלה הסכמת הנמען, בהתקיים כל אלה: (1) הנמען מסר את פרטיו למפרסם במהלך
16 רכישה של מוצר או שירות, או במהלך משא ומתן לרכישה כאמור, והמפרסם הודיע לו כי
17 הפרטים שמסר ישמשו לצורך משלוח דבר פרסומת מטעמו, באחת הדרכים האמורות
18 בסעיף קטן (ב); (2) המפרסם נתן לנמען הזדמנות להודיע לו כי הוא מסרב לקבל דברי
19 פרסומת כאמור, דרך כלל או מסוג מסוים, והנמען לא עשה כן; (3) דבר הפרסומת מתייחס
20 למוצר או לשירות מסוג דומה למוצר או לשירות האמורים בפסקה (1) [סעיף 30 א' (ג)
21 בחוק התקשורת].

23 .7. סעיף 30 א' (ד) בחוק התקשורת קובע, כי הנמען רשאי בכל עת להודיע למפרסם על סירובו
24 לקבל דברי פרסומת, דרך כלל או מסוג מסוים, ולחזור בו מהסכמתו, ככל שניתנה. הודעת
25 הסירוב תינתן בכתב או בדרך שבה שוגר דבר הפרסומת, לפי בחירת הנמען.

27 .8. כמו כן, קובע הסעיף כי הפרת הוראותיו תיחשב, הן לעבירה פלילית שבגינה ניתן להטיל
28 קנס על העבריין [סעיף 30א(ו1)], והן לעוולה אזרחית [סעיף 30א(ט)], המהווה עילת תביעה
29 שבגינה ניתן לחייב מפרסם במתן "פיצוי לדוגמה", של 1,000 ₪ לכל היותר, בשל כל דבר
30 פרסומת שקיבל הנמען בניגוד להוראות הסעיף, וזאת ללא צורך בהוכחת נזקו של הנמען
31 הנפגע [סעיף 30א(י1) בחוק התקשורת].

בית משפט לתביעות קטנות בראשון לציון

ת"ק 10-12-45100-10 פלדמן נ' נטוויז'ן

דיון:

9. בחלוקת לפרקי זמנים, ניתן לחלק את הודעות הפרסומת שנשלחו לדוא"ל התובע על ידי הנתבעת, לארבע תקופות עיקריות, כדלקמן:

א. תקופה ראשונה – הודעות דוא"ל שהתקבלו עד ליום 16.8.10

10. במהלך פרק הזמן החל מיום 27.4.10 ועד ליום 16.8.10 נשלחו לתובע 18 הודעות דואר פרסומי ע"י הנתבעת.

11. התובע טוען כי לא נתן את הסכמתו לקבלת הדואר הפרסומי. יחד עם זאת, סעיף 30 א' (ג) קובע כי בהתקיים תנאי הסעיף, מפרסם רשאי לשגר דבר פרסומת, אף אם לא התקבלה הסכמת הנמען.

12. בבואנו לבחון האם תנאי סעיף 30 א' (ג) בחוק התקשורת מתקיימים בענייננו, חשוב לציין כי שני המינויים, הפרטי והעסקי, נפתחו לפני כניסתו לתוקף של חוק התקשורת (בזק ושידורים) (תיקון מס' 40) תשס"ח – 2008 (סעיף 30א') אשר נכנס לתוקף ביום 1.12.08. בסמוך לכניסת התיקון לתוקף, הודיעה הנתבעת לבעלי המנויים העסקי והפרטי על זכותם לסרב לקבל הודעות פרסומת וזאת על גבי החשבונות החודשיות (נספח ט' לכתב ההגנה). מכאן עולה ומתעוררת השאלה האם הודעה זו של הנתבעת על גבי החשבונות מקיימת את דרישת סעיף (ג) (1) בסעיף 30 א' בחוק התקשורת. כפי העולה מנספח ט' לכתב התביעה על גבי החשבונות לחודש אוקטובר – נובמבר 2008 שנשלחה לתובע צוין תחת הכותרת "תיבת ההודעות שלך" כי:

"...013 נטוויז'ן מעוניינת לעדכן באופן שוטף במבצעים הכי חמים, הנחות, הטבות והשירותים החדשים שלנו. מידע זה יגיע באמצעות הדואר האלקטרוני... אם אינך מעוניין לקבל חומר פרסומי מחברת 013 נטוויז'ן או מי מטעמה באמצעים אלו ניתן לשלוח מייל לכתובת service@013netvision.co.il ונמנע מפרסומים בהמשך."

13. התובע לא טען כי לא קיבל חשבונות, או כי לא שם לב לאמור בה לעניין זה.

בית משפט לתביעות קטנות בראשון לציון

ת"ק 10-12-45100 פלדמן נ' נטוויז'ן

- 1
- 2 14. יצוין כי חשבונית דומה נשלחה במקביל גם למשרד עוה"ד.
- 3
- 4 15. כפי העולה מלשון החוק, סעיף 30א(ג) אינו דורש חתימה בכתב של הלקוח, אלא די בכך
5 שהמפרסם הודיע ללקוח, כי הפרטים ישמשו לצורך משלוח דברי פרסומת [והשווה עם ת"ק
6 (ת"א) 15877-12-08 פורת נ' גרייט שייפ בע"מ (פורסם בנבו, 5.10.09)]
- 7
- 8 16. בנסיבות העניין, אני סבורה כי הודעת הנתבעת על גבי החשבונית בסמוך לכניסתו של התיקון
9 לחוק התקשורת לתוקף מקיימת את הוראות סעיף 30 א' (ג) בחוק התקשורת. וביתר פירוט:
- 10
- 11 א. ראשית, הנתבעת (המפרסמת) מודיעה לתובע בחשבונית, על פי תוכנה, כי מידע
12 פרסומי יגיע אליו דרך הדואר האלקטרוני ובכך מקיימת את הדרישה שבסעיף 30 א'
13 (ג) (1) בחוק התקשורת. יצוין כי מטבע הדברים בזמן שנפתחו המנויים טרם נכנס
14 התיקון מס' 40 בחוק התקשורת לתוקפו, ועל כן מתן ההודעה בדיעבד ובסמוך
15 לכניסת החוק לתוקף מספקת בעיני לצורך העניין.
- 16
- 17 ב. שנית, בחשבונית צוין במפורש כי אם התובע אינו מעוניין לקבל חומר פרסומי
18 באמצעים הנ"ל, ניתן לשלוח מייל לכתובת הדוא"ל המפורטת בחשבונית. בכך ניתנה
19 לתובע הזדמנות להודיע לנתבעת כי הוא מסרב לקבל דברי פרסומת מאת הנתבעת,
20 תוך מתן כתובת של המפרסם ברשת האינטרנט לצורך מתן הודעת הסירוב. מכאן
21 שלתובע ניתנה הזדמנות להודיע על סירובו למשלוח דואר פרסומי, אך הוא לא עשה
22 כן בתקופה האמורה. בכך מתקיימת הדרישה המופיעה בסעיף 30 א' (ג) (2) בחוק
23 התקשורת.
- 24
- 25 ג. שלישית, הדואר הפרסומי שנשלח לתובע הוא מתחום התקשורת והאינטרנט ועל כן
26 ניתן לומר כי הוא מסוג דומה לשירות הניתן לתובע. יצוין כי הסעיף מדבר על
27 שירות מסוג דומה ולא על שירות זהה. בכך אני סבורה כי מתקיימת גם הדרישה
28 שבסעיף 30 א' (ג) (3) בחוק התקשורת. בנוסף, עולה מנושא הפרסומות בהודעות

בית משפט לתביעות קטנות בראשון לציון

ת"ק 45100-12-10 פלדמן נ' נטוויז'ן

- 1 הדוא"ל אשר צורפו לכתב התביעה, כי מדובר בפרסומת ובראש כל אחת
2 מההודעות מופיע הכיתוב: "לחץ כאן אם אינך רואה את הפרסומת", מה שגם כן
3 מלמד את הנמען שמדובר בפרסומת.
4
- 5 17. סיכומו של דבר, נמצא כי נכון לתקופה הראשונה שמיום 27.4.10 ועד ליום 16.8.10 מתקיימים
6 הוראות סעיף 30 א' (ג) בחוק התקשרות. משלא נשלחה בתקופה זו הודעת סירוב על ידי התובע
7 לקבלת דואר פרסומי, אני קובעת כי הודעות הפרסום נשלחו כדין.
8
- 9 **ב. תקופה שנייה – הודעות דוא"ל שהתקבלו מיום 16.8.10 – 15.9.10**
10
- 11 18. במהלך פרק הזמן שמיום 16.8.10 ועד ליום 15.9.10 נשלחו לתובע 4 הודעות דואר פרסומי ע"י
12 הנתבעת.
13
- 14 19. בתאריך 16.8.10 לחץ התובע על הקישור המופיע בתחתית הפרסומים, לטענתו, במטרה לגרום
15 להסרת כתובתו מרשימת התפוצה של הנתבעת. דקות ספורות לאחר מכן התקבלה אצל התובע
16 הודעה מאת הנתבעת לפיה הבקשה נקלטה במערכת ותטופל בהקדם (נספחים ב'1 – ב'2 לכתב
17 התביעה).
18
- 19 20. בקישור עליו לחץ התובע מופיע הכיתוב הבא: "מייל זה נשלח אליך בדיוור ישיר, מכיוון שפרטיך
20 נמצאים במאגר לקוחות 013 נטוויז'ן. אם ברצונך לבטל את ההרשמה לדיוור הישיר לחץ כאן".
21 סביר בעיני, כי נוסח זה עשוי היה להטעות את התובע וללמדו כי לחיצה על הקישור תביא לביטול
22 משלוח דברי פרסומת למייל ממנו שלח את ההודעה.
23
- 24 21. בהקשר זה יצוין כי בעוד סעיף 31 (ה)(1) (ד) בחוק התקשורת מחייב את המפרסם לספק "דרך
25 אפשרית למשלוח הודעה כאמור שהיא פשוטה וסבירה בנסיבות העניין, ואם דבר הפרסומת
26 משוגר באמצעות הודעה אלקטרונית – כתובת תקפה של המפרסם ברשת האינטרנט לצורך מתן
27 הודעת סירוב", הרי שנוסח ההודעה שבקישורית אינו ברור דיו ואף יש בו כדי להטעות את הנמען.
28
- 29 22. יחד עם זאת, לא רק התנהלות הנתבעת, כי אם גם התנהגות התובע תרמה לכך שהדואר הפרסומי
30 המשיך להגיע לתיבת הדוא"ל שלו. למחרת לחיצתו על הקישורית, התקיימה שיחה טלפונית בין
31 התובע ונציגת הנתבעת. התובע טוען כי הוא מסר לנציגת הנתבעת כי הוא מעוניין להפסיק לקבל
32 דואר פרסומי. הנתבעת טוענת כי במסגרת השיחה לא מסר התובע כי ברצונו להפסיק קבלת דואר
33 פרסומי למנוי הפרטי שלו. בתיעוד השיחה הנ"ל צוין כך: "סירוב קבלת חומר פרסומי במוקד

בית משפט לתביעות קטנות בראשון לציון

ת"ק 10-12-45100-10 פלדמן נ' נטוויז'ן

- 1 מחלקת שירות לקוחות עסקי". במספר הלקוח שבתיעוד הנ"ל מופיע מס' המנוי העסקי - 984810
2 ושם משרד עוה"ד (נספח ד' לכתב ההגנה).
3
- 4 על פי רישומי החברה כאמור, ניכר כי הנתבעת סברה בתום לב כי התובע מבקש להסיר חומר .23
5 פרסומי מהמנוי העסקי בלבד. בהקשר זה יצוין כי מנספח ב' (1) לכתב התביעה עולה כי בתחתית
6 המייל שנשלח לנתבעת והתקבל כאישור אצל התובע, מופיעה חתימה של התובע ובצמוד מתחתיו
7 שם משרד עוה"ד, כך שניתן היה להניח כי מדובר במנוי העסקי. נמצא, כי אי הפניית נציגת הנתבעת
8 על ידי התובע לכך שברשותו מנוי פרטי, בנסיבות העניין, תרמה לכך שהודעות הפרסום לא הפסיקו
9 מלהגיע למייל התובע. יצוין כי התובע יכול היה להודיע על סירובו לקבל הודעות גם באמצעות
10 משלוח הודעה מפורשת למייל הנתבעת כפי שצוין על גבי החשבונית, אך לא עשה כן.
11
- 12 יוצא, איפוא, כי במהלך התקופה השניה נשלחו הודעות הדוא"ל הפרסומי בניגוד להוראות סעיף .24
13 30א' בחוק. מאידך, גם לתובע תרומה ממשית לכך שהודעות הדוא"ל המשיכו להגיע אליו. לנוכח כל
14 האמור, ולאחר שנתתי דעתי לשיקולים שבחוק ולנסיבות העניין, אני מחליטה לפסוק לתובע פיצוי
15 בסך 10 ₪ עבור כל אחת מ-4 ההודעות שנשלחו לתובע במהלך התקופה השנייה ובסה"כ 40 ₪,
16 בהתאם לסעיף 30 א' (י) (1) בחוק התקשורת. אני סבורה כי הפיצוי האמור משקף את הפרת
17 הנתבעת את חובותיה על פי החוק – מחד, ומאידך את התנהלות התובע ואת התנהגותה של הנתבעת
18 שנבעה מאי הבנה, כמו גם את העובדה שמדובר ב-4 פרסומים בפרק זמן של כחודשיים[השווה: ת.ק.
19 (י-ם) 1947/09 אטדגי נ' חברת ברקין תקשורת בע"מ (פורסם בנבו, 1.10.09) (להלן: "פרשת
20 אטדגי")].
21
- 22 **תקופה שלישית – הודעות דוא"ל שהתקבלו מיום 15.9.10 – 21.9.10** .ג
23
- 24 במהלך פרק הזמן שמיום 15.9.10 ועד ליום 21.9.10 נשלחה לתובע הודעת דואר פרסומי אחת ע"י .25
25 הנתבעת.
26
- 27 בתאריך 15.9.10 ניסה התובע בשנית להימחק מרשימת התפוצה של הנתבעת, לחץ שוב על הקישור .26
28 המופיע בתחתית הודעת הפרסום ושוב קיבל אישור מהמערכת של הנתבעת על קבלת הדוא"ל
29 (נספחים ד'1 – ד'2). לטענת הנתבעת הואיל והתובע לא ציין כי ברשותו מנוי נוסף (מנוי עסקי) או כי
30 סירב לקבל בעבר משלוח דואר פרסומי, סברה נציגת הנתבעת שטיפלה בהודעה כי במנוי העסקי כבר
31 מעודכן סירוב למשלוח דואר פרסומי ועל כן סיימה הטיפול בפנייה הואיל וסברה שהעניין טופל בידי
32 נציג אחר. נימוק זה אינו סביר בעיני. קיומה של פניה נוספת מצד התובע לאחר חודש ימים היתה
33 צריכה להדליק בעיני הנתבעת ו/או מי מנציגיה נורה אדומה לפיה התובע ממשיך לקבל הודעות
34 פרסומות למרות סירובו לכך, ולברר מה הסיבה לכך, ולא לסגור את הפניה, ללא כל בירור טלפוני או

בית משפט לתביעות קטנות בראשון לציון

ת"ק 10-12-45100 פלדמן נ' נטוויז'ן

1 אחר עם התובע בדבר הסיבה לפנייה החוזרת. שיחת טלפון עם התובע לבירור הדברים יכולה היתה
2 למנוע את הבלבול שנוצר. משלא עשתה כן, הנתבעת עצמה את עיניה וסתמה אוזניה מלקבל את
3 הודעת הסירוב של התובע, ולא עשתה את המאמץ הנדרש ממנה על מנת להביא לסיום התופעה
4 [ראה לעניין זה פרשת אטדגי הנ"ל]. לפיכך, אני מחליטה, לאחר שנתתי דעתי לשיקולים שבחוק,
5 ובהתחשב לכך שמדובר בפרסום יחיד במשך למעלה מחודש, לחייב את הנתבעת לשלם לתובע סך של
6 250 ₪ בעבור שליחת הודעת הפרסומת הנ"ל בתקופה זו, בהתאם לסעיף 30 א' (י) (1) בחוק
7 התקשורת.

ד. תקופה רביעית – הודעות דוא"ל שהתקבלו מיום 21.9.10 ואילך

8
9
10
11 במהלך פרק הזמן שמיום 21.9.10 ואילך נשלחה לתובע ביום 8.11.10 הודעת דואר פרסומי אחת ע"י
12 הנתבעת.

13
14 ביום 21.9.10 התקבל אצל הנתבעת מכתב התובע מיום 20.9.10 (סעיף 9 לכתב התביעה על צרופותיו,
15 סעיף 12 לכתב ההגנה). תזכורת נוספת למכתב נשלחה לנתבעת ביום 4.11.10. לטענת הנתבעת
16 המכתב נסרק למערכות הנתבעת ביום 1.11.10 ולאחר עיון במכתב בתאריך 8.11.10 הבחין נציג
17 הנתבעת, לראשונה, כי הפנייה היא בשם התובע ולא בשם משרד עוה"ד. בעקבות זאת נערך חיפוש
18 מקיף במסגרתו אותר המנוי הפרטי של התובע ועודכן בו הסירוב לקבל דואר פרסומי. טענה זו של
19 הנתבעת אינה מקובלת עלי ודינה להידחות. ראשית, מכתב התובע התקבל אצל הנתבעת כבר
20 בתאריך 20.9.10 ואין לנתבעת אלא להלין על עצמה על שטרחה לטפל בו רק כחודשיים אחר כך.
21 הודעת הפרסומת האחרונה התקבלה בדוא"ל התובע ביום 8.11.10 כחודשים לאחר משלוח מכתב
22 הסירוב (ואף לאחר הפניה החוזרת של התובע לנתבעת במייל כאמור לעיל). מכאן שהודעה זו נשלחה
23 בניגוד לדין. בנסיבות העניין, ולאור הפניות החוזרות של התובע אל הנתבעת, במהלך תקופה זו,
24 להפסיק לשלוח לו דברי פרסומת, אני מחליטה לפסוק לתובע 1,000 ₪ בגין הודעת הפרסומת
25 שנשלחה אליו בתקופה זו.

26
27 סוף דבר, אני מקבלת את התביעה בחלקה, במובן זה שאני מחייבת את הנתבעת לשלם לתובע סך
28 של 1,290 ₪ וכן 500 ₪ בגין הוצאות משפט, בצירוף הפרשי הצמדה וריבית כחוק מיום מתן פסק
29 הדין ועד לתשלום בפועל.

30
31 המזכירות תשלח את פסק הדין לצדדים. 30

בית משפט לתביעות קטנות בראשון לציון

ת"ק 45100-12-10 פלדמן נ' נטוויז'ן

1 ניתן להגיש בקשת רשות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 15 יום מעת קבלת פסק הדין.

2

3

ניתן היום, י' חשון תשע"ב, 07 נובמבר 2011, בהעדר הצדדים.

4

5

איטה נחמן, שופטת

6